

Zborové listy

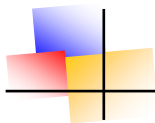
Z obsahu:

Určené je ľuďom zomrieť

Mariusz a Anna Danelovi

Ježiš ma zachránil

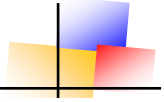
Halloween - čo o ňom vieme, nevieme

Slovo na tento mesiac

Určené je ľuďom zomrieť

Uprostred neúnavnej činnosti života cítim, ako súbežne s mojím vývinom rastie nado mnou tvoja moc. S radosťou som sa oddal tvojej prozreteľnej добрote, vševládny Stvoriteľ, v hre udalostí okolo mňa. Dal som sa unášať neznámym dynamizmom života, ktorý kdesi vo vnútri môjho bytia raz vytryskol ako závažný prameň podivuhodnej energie. Jej ďakujem, že čiastočky oplodnené láskou sa začali pretvárať, rásť, vyvíjať - rýchle, bezchybne, sporiadane, kým nevytvorili toto moje telo a neustálili ho v jeho neopakovateľnej veľkosti a forme. Vtedy životný dynamizmus dostal iný smer. Proces rastu sa zastavil a to, čo bolo jeho hybnou silou, obrátilo svoju činnosť v smere zachovania mojej bytosti. Tie sily však, ktoré ma priviedli na zenit vyspelosti, ktoré odporovali chorobe a slabosti, ktoré navzdory neprajným silám zvonka i zvnútra vytvorili moje telo zdravé, pevné, odolné a životaschopné, tie sily, ktoré boli oporou neskrotnej radosti zo života a túžby po jeho neobmedzenom trvaní, veru, tie isté sily akoby ochabli, nie, na moje zdesenie sa obrátili proti mne. Ako ma voľakedy vytvárali, stvárňovali a upevňovali, bunku po bunke, úd po úde, začali pôsobiť v opačnom smere. Oslabujú, uvoľňujú, znehodnocujú odbúravajú bunku po bunke, úd po úde a pripravujú moje zničenie. Rozpad mojej bytosti, mojej telesnej podstaty. Ach, daj, ty Nemeniteľný, vo svojom nekonečnom živote, aby som spoznal zmysel tohto vývoja a neľakal sa ho, ale s dôverou sa blížil k poslednému obdobiu mojej histórie. Keď sa budú hlásiť prvé znaky rozpadu, keď zreteľne pocítim, že životné sily, ktoré ma vytvorili a stvárnil, sú dnes neúprosným nepriateľom môjho života, útočiacim zvonka i zvnútra, keď upadnem do poslednej choroby, do staroby, z ktorej nieto uzdravenia, a keď sa mi napokon bude zdať, že unikám sám sebe, vtedy ty, Stvoriteľu, prameň všetkého života, utvrď ma v povedomí, že ty stojíš za tým ničivým

mechanizmom, aby si ma mohol preniknúť až do špikov môjho bytia a umožnil mi preniknúť do teba. Čím hlbšie a čím víťaznejšie sa ma dotýka tvoja ruka, aby ma očistila, pretvorila a odlúčila od toho, čo ma tak dlho odvádza odo mňa, od mojej telesnosti, naviaznosti na telesnosť, čím viac sa bude zužovať môj životný priestor, strácať farby svet, ktorý bol mojou vlasťou, čím neodolateľnejšie sa bude môj vzdorujúci zrak k temnej priepasti neistoty budúceho jestovania, ó, daj, nech tým neochvejnejšie dôverujem v teba, z ktorého som vyšiel a ktorý ma volá späť k sebe. Ó, sila môjho Pána, ó, moc, ktorá nepozná odpor, keď stratím vládu nad sebou, keď moja fyzická postać bude padať, keď sa uvoľnia spoje medzi duchom a hmotou, vtedy sa ma s láskou ujmí! Pretav moju bytosť! Pozvi to, čo je v mojej osobnosti nezničiteľné, k tebe! Udeľ mi v tomto rozhodnom okamihu milosť prijať ťa umierajúc a umierať prijímajúc ťa! Amen!

(A.H. Mateje. Ozvena slova, s. 527-528)

M. Bielik

Mariusz a Anna Danelovi

Milí přátelé, bratři a sestry, když mě Mirko Bielik oslovil, zda bych mohl nás s Aničkou ve Zborových listech představit, zprvu jsem váhal, jestli tomuto nápadu přitakat, jelikož jsme zatím pořád v situaci, kdy nevíme, jak dlouho v Košicích zůstaneme, a tudíž, jestli je potřebné se námi nějak speciálně zabývat. Ale na druhou stranu, tak či onak se ve sboru na Kováčské čas od času promítneme, někdy se i trochu zapojíme a tak je myslím správné se Vám trochu představit. Pokusím se ve stručnosti říct něco o nás, o tom, proč jsme v Košicích, proč je nás ve sboru vidět málo a proč jsme se zapojili do zakládání sboru Mozaiky☺

Moje jméno je Mariusz. S tímto jménem se asi neseťkáváte každý den. Je to polské jméno a vypovídá to o mém původu.

Narodil jsem se a vyrůstal v Horní Suché, obci nacházející se na Těšínském Slezsku, regionu, kde se odedávna mísily dva národy – Češi a Poláci. V minulých staletích měli většinové zastoupení Poláci, v současnosti je to naopak. Nicméně moji rodiče se hlásili k polské národnosti, a já jsem absolvoval polskou ZŠ i gymnázium. Taktéž jsme, dá se říci, už generačně rodina cb-čkářů. Můj praděda z maminy strany, defacto založil sbor CB v Hrádku nad Olší. Prarodiče s otcovy strany zase přišli z Francie, odkud kdysi jako protestanti uprchli před pronásledováním. Co se týče mého povolání, vždy jsem byl člověk mnoha zájmu a nikdy nevěděl, kterým směrem se vydat. Nakonec se věci poskládaly tak, že se žívím hudbou.

Anička, za svobodna Pangrácová, pochází z Mokroluhu, malé vesnice kousek za Bardejovem. Anička je také z rodiny, která je již několik generací spjata se sborem CB Bardejov. Jméno Evin, jenž bylo rodné příjmení Aničkiny mamky, je rovněž v kruzích CB Bardejov tradiční již několik desetiletí. Ve svém domácím sboru se věnovala především práci s dětmi v besídce a ráda v pěveckém sboru. Anička se po gymnáziu rozhodla pro studium farmacie a nyní je v posledním roce studia. Zde podotknu, že jsem celkem rád, že Anička není profesionální hudebník ;)

Svatbu jsme měli v létě 2014. Že půjdeme po svatbě do Košic, jsme se rozhodli již dříve. Mělo to několik praktických výhod. Anička by dokončila školu zde v Košicích, nebyla by po svatbě hned oddálená od své rodiny, což je pro mnohé mladé nevěsty velmi těžké a jak by tomu bylo v případě, kdybychom šli do Česka. A taky jsme se chtěli ze začátku naučit samostatnosti a Košice nám k tomu poskytovaly vhodné podmínky, a když se podařilo ještě před svatbou získat práci v Štátnom divadle Košice, tak bylo o našem budoucím bydlišti rozhodnuto.

Ale musím říct, že zejména pro mne to nebylo snadné rozhodnutí, a velmi dlouho jsem tuto otázku promýšlel. Pro

Aničku se toho zase až tak moc nezměnilo, v Košicích již studovala tři roky před tím, byla stále v dobře dosažitelné vzdálenosti od své rodiny a měla zde své známé a přátele. Pro mně to však znamenalo zanechat mnoho známých věcí a vykročit trochu do neznáma, a to se mi moc nechtělo. V mé rodné Horní Suché se mi totiž žilo dobře, velmi dobře. Mám úžasné rodinné zázemí. Jsem ze 6 sourozenců a mezi sebou jsme měli vždy velmi dobré vztahy. I v posledních letech, když už v podstatě všichni měli vlastní rodiny, jsme trávili hodně času spolu. Kromě toho i vztahy ze širší rodinou, která žije na Slezsku a která je rovněž početná, jsme prožívali nadstandardně dobré vztahy. Až když jsem starší, tak vidím, že v rodině, kterou mám, mi Bůh dal obrovský dar, který má, podle mého pozorování, málokdo. Kromě toho jsem měl i úžasný sbor, kde jsem poslední 4 roky vedl mládež. Byl to čas, na který nikdy nezapomenu a který je těžko popsat. Z původně docela malé mládeže jsme se celkem rozrostli. Prožívali jsem krásné chvíle, kdy jsme viděli, jak Bůh pracuje a kdy se obraceli naši nevěřící kamarádi, vrátili se někteří, kteří předtím byli na okraji nebo mimo sbor/mládež, spoustu času jsme trávili spolu u všech možných příležitostí, i běžných životních povinností, a prožívali opravdové požehnání, které může dát duchovní rodina. Ještě během studií jsem získal práci, kde se mi pracovalo velmi dobře, měl jsem výborné kolegy, pěkný plat, a v podstatě bych tam měl i jistou budoucnost. Na tento komfort, kdy je člověk obklopen Božím požehnáním, s částí i lidským, si člověk snadno zvykne, a je mu v něm dobře, a v tomto bezpečném stavu si možná ani neuvědomí, že mu hrozí i vážné nebezpečí – bude žít život víry, ke kterému vlastně nepotřebuje víru, protože už má svoje jistoty materiální, názorové, sociální, církevní.

Takže tyto důvody nás vedly do Košic. Náš první rok zde, nás v mnohém velmi příjemně překvapil. Košice - jejich okolí a atmosféra se nám velmi líbí, v práci jsem byl přijat dobře, a v práci Mozaiky prožíváme i radosti i problémy, ale vidíme, že je to místo, ve kterém máme být. Do Mozaiky jsme se začlenili

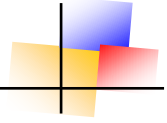
v podstatě přirozeně, protože již před svatbou jsme se seznámili s Borošovými i Mittelmanovými. Za Mozaiku jsme velmi rádi z několika důvodů. Jedním z hlavních je ten, že se snažíme o vznik nového sboru, a to vyžaduje dost osobní angažovanosti, která člověku komplikuje jeho přirozené sklony se jen tak pohodlně usadit ve sboru, což se někdy stává právě mladým křesťanským párům. Za druhé, asi víte, že v Mozaice se snažíme, aby život sboru nebyl oddělený od běžného každodenního života. Snažíme se žít tak, abychom sloužili svým životem ve vztazích s lidmi, s kterými jsme každý den ve škole, v práci, v sousedství nebo při různých zálibách. Snažíme se o to, aby život církve byl organickým tak, jakým je život normální. Z tohoto důvodu mnoho našich „aktivit“ nejde úplně zařadit a někdy to působí trochu neorganizovaně. Ale právě toto mně osobně vyhovuje z praktického důvodu. Život hudebníka často nemá žádnou pravidelnost, a to mi často znemožňuje zúčastňovat se jakýchkoli pravidelných aktivit, a to nejen ve sboru.

Zakončím devátým veršem z 55. kapitoly Izajáše:

„Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše“.

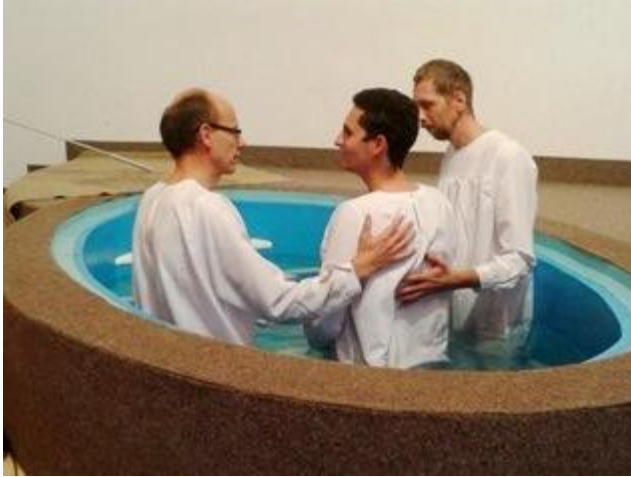
I když nevíme, kde budeme za dva roky, zpětně vidíme, že se Bůh o všechno postaral již dávno předtím, než jsme to vůbec začali řešit my, a v této důvěře začínáme svůj druhý rok v krásném městě Košice.

Mariusz D.

Ježiš ma zachránil

Pred mesiacom, 10. októbra 2015 som mal krst v zborovom dome CB v Hermanovciach nad Topľou. K tomuto krásnemu momentu viedla v mojom prípade cesta dlhá 35 rokov.

Vyrastal som v rodine, ktorej len starí rodičia z jednej strany navštevovali v nedeľu kostol na dedine. Rodičia ma priamo nevedli k Bohu, pretože sami boli znechutení z cirkevného formalizmu a spočiatku o existencii Boha ani neboli presvedčení. Od detstva som mal záľubu v poznávaní vecí a javov okolo seba; fyzika a matematika boli vždy moje najobľúbenejšie predmety. Nadchýňa(la) ma skutočnosť ako ľuďom stačí kopírovať a napodobňovať fungujúce princípy z prírody okolo seba v rôznych oblastiach ľudského záujmu, aby dokázali optimálne vyriešiť problém alebo vyrobiť užitočný predmet. Už počas štúdia na škole som si uvedomil, koľko námahy, času a vedomostí musím investovať do mojej práce, aby na konci bol fungujúci výsledok, ktorý sa ale nedá ani len porovnať s tým najmenším "máčikom" na svete. Ved' vôkol nás nachádzame dokonalú harmóniu v podobe dažďa, vánku, rozkvitnutej lúky, motýlieho krídla, ... Táto myšlienka ma

priviedla k presvedčeniu o existencii Boha ako môjho Stvoriteľa, ako je napísané v liste Rimanom 1:20 *„Lebo jeho neviditeľnú skutočnosť, jeho večnú moc a božstvo možno od stvorenia sveta poznávať uvažovaním zo stvorených vecí.“*

Trvalo ďalších desať rokov, pokiaľ som našiel Spasiteľa (tu sa mi pripomína text z Evanjelia podľa Jána 1:42). Vďačím Pánovi Ježišovi, že sa mi nechal poznať. Je to milosť, že som neuviazol vo vodách formalizmu, spokojný v stáde ovečiek, ktorým postačuje ku spaseniu splniť zopár sviatostí. Je to milosť, že som nestroskotal v búrlivých vodách, ženúcich veriacich za stále lepšími výkonmi a cieľmi. Ďakujem Pánovi Ježišovi, že mi dal odpoveď na základnú, resp. večnú otázku: „Čo je zmyslom života?“. Človek sa môže zamestnať rodinou, prácou, majetkom, zdravím. Môže pre to žiť, môže to povýšiť na zmysel života, avšak som presvedčený, že takýto človek nedokáže nájsť (trvalý) pokoj a naplnenie. Jednoducho preto, že žiadna z týchto vecí nie je trvalá. V skutočnosti všetky veci okolo nás sú pominuteľné, ako aj my sami. Preto hľadanie zmyslu života (inak povedané naplnením života) v týchto veciach je márnosť a môžeme to nazvať len modlou. Pre mňa je zmyslom života zmierenie sa so živým Bohom. Len živý Boh ponúka večné hodnoty ako je pokoj, láska, naplnený život. Preto som prijal Pána Ježiša za svojho Spasiteľa. Preto som vyznal Pána Ježišovi svoju hriešnosť a márnosť. Preto som sa stal kresťanom.

V ušiach mi dodnes znejú slová predspevákov bezprostredne po mojom vynorení sa z vody: „Som tak rád, Pán ma zachránil ...“.

Váš brat,
Jaro Homišin

Môj krst a moje prijatie do zborového spoločenstva

28.júna 2015 som mala tú česť z Božej milosti byť pokrstená. Tento krst sa konal počas zborového výletu nášho zboru v Kysaku. Krstil ma brat kazateľ Ervín Mittelmann v rieke Hornád. Bol to ten najkrajší deň môjho života, kedy som mohla verejne vyznať, kto je môj kráľ a Pán.

Vyznala som, že som prijala Pána Ježiša Krista, ktorý zaplatil tú najvyššiu cenu-smrť na kríži- za moje hriechy. Som veľmi vďačná nášmu Pánovi, že som mala tú možnosť ho poznať už od malička. Ďakujem Bohu za všetko, čo mi dáva, aj keď si to nezaslúžim.

4.októbra 2015 som bola prijatá za členku Cirkvi bratskej v Košiciach. Bol to tiež jeden výnimočný deň pre mňa. V tomto zbere som prakticky vyrastala. Tiež musím povedať, že je mi veľmi vzácny. Ale musíme podotknúť, že aj náš zbor nie je dokonalý. Tiež zvyknú byť nezhody, problémy... Ale to je všade. V každom spoločenstve, vo vzťahoch, v rodine. Nejde o to byť úplne rovnaký, mať na všetko ten istý pohľad. Hlavná myšlienka je, aby sme sa navzájom mali v úcte a aby sme jeden k druhému pristupovali v láske. Však to najdôležitejšie nás spája viera v Pána Ježiša Krista.

Na záver by som dodala: Ďakujem Bohu za to, že som v neho mohla uveriť a že som mohla spoznať náš zbor.

"A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri; no najväčšia z nich je láska."-1.List Korinťanom 13,13.

Katka H.

Halloween - čo o ňom vieme, nevieme

Pre mnohých to bude asi šok, ale pôvod Halloweenu nie je pohanský, ale náboženský, presnejšie katolícky.

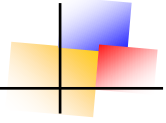
Pápež Gregor III. r. 741 presunul slávenie sviatku všetkých svätých z 13. mája na 1.novembra a nasledujúci pápež Gregor IV. r. 740 nariadil sláviť tento sviatok v celej cirkvi. Takto mala síce cirkev sviatok všetkých tých, ktorí sa po smrti ocitli v očistci a v nebi, ale čo s tými, ktorí sa dostali do pekla? Na nich nikto nemyslel. Írskych katolíkov trápil tento stav, preto si začali pripomínať tých nešťastníkov v pekle 31.októbra večer veľkým buchotom na hrnce a panvice, aby im dali vedieť, že sa na nich nezabudlo.

To ale ešte nie je súčasný Halloween. Dnes sa na tento deň či večer obliekajú ľudia do rôznych zvláštnych kostýmov a dávajú si na tvár strašidelné masky. Pôvod tohto zvyku treba hľadať vo Francúzsku v 14. a 15. storočí. Francúzi však tento zvyk praktizovali 2.novembra. Takže Íri mali Halloween, ale neprezliekali sa. Francúzi sa prezliekali, ale v iný deň. Spojenie týchto dvoch prvkov vzniklo až na pôde USA.

A ešte jedna typická vlastnosť Halloweenu: zbieranie sladkostí, čo sa nazýva "trick or treat", sa síce u nás nepraktizuje, ale zaň môžu anglickí katolíci, ktorí tento zvyk rovnako presunuli na 31. október.

Je na tebe, či budeš tento pohansko-náboženský, a v nijakom pravom zmysle kresťanský sviatok, zachovávať, zúčastňovať sa ho, alebo zostaneš verný tomu, čomu ťa učí Božie slovo a vedie Duch Svätý.

Z Internetu vybral a pripravil: M. Bielik

Staršovstvo informuje

- 7.11. bude stretnutie východoslovenských staršovstiev v Prešove.
- Staršovstvo po osobných rozhovoroch schválilo prijatie manželov Homišinovcov za plnoprávných členov zboru.
- K dispozícii je pomôcka Chlieb náš každodenný pre budúci rok. Je potrebné bratovi O. Strakovi nahlásiť záujem odoberať časopis Brána v r. 2016.
- Staršovstvo schvaľuje darovanie nepoužívaných skriň a dverí do Vítkoviec.

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Modlitebné stretnutia:** v nedeľu o 9:30 v zborovej miestnosti
- ✚ **Biblické hodiny:** v stredu o 18:00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Program pre deti:** každú nedeľu v priebehu hlavného zhromaždenia

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

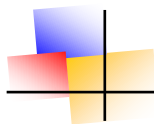
Kontakty:

Kancelária zboru: 055/622 5424; kazateľ Rastislav Betina 0948 235 035

Ďakujeme za podporu práce zboru, jednotlivých zborových činností a aktivít vašim finančným darom na účet:

4350129742/3100 - pre investičnú výstavbu Bardejovská

5023022870/0900 - zabezpečenie každodenného chodu zboru

Program na mesiace október 2015

1.11.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina) Večera Pánova
4.11.	St	18:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
8.11.	Ne	10:00 Zhromaždenie (br. Miroslav Bielik)
11.11.	St	18:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
13.11.	Pi	17:00 Dorast (v Art Centre, Strojárska 3)
15.11.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina) Stretnutie rodín (spoločný obed po bohoslužbe)
18.11.	St	18:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
20.11.	Pi	17:00 Dorast (v Art Centre, Strojárska 3)
22.11.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
25.11.	St	18:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
27.11.	Pi	17:00 Dorast (v Art Centre, Strojárska 3)
29.11.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
2.12.	St	18:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
4.12.	Pi	17:00 Dorast (v Art Centre, Strojárska 3)
6.12.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina) Večera Pánova

Zmena programu vyhradená.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v nedeľu 29.11.2015

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: M. Bielik, I. Žezula

Jazyková korektúra: M. Bielik

Grafická úprava: M. Petrejčík

Web: <http://www.cbke.sk>